

РЕШЕНИЕ

№ 754

гр. София, 05.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9473** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител – адвокат Л. Дъбов, срещу Решение от 16.07.2012 г., постановено по НАХД № 24770/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 21 – ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-965/09.09.2011 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 320, ал. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ), е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева, за нарушение на чл. 317, ал. 3 КЗ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди се, на първо място, че е налице нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилно прилагане на закона: при налагане на наказанието, по отношение на предмета на нарушението. Според касатора не е взето предвид направеното оплакване за това, че в НП е посочена невъзможна дата, на която се твърди, че е извършено нарушението. Справката е получена в КФН на 30.12.2010 г., докато нарушението се твърди, че е извършено два дни преди това. Посочено е

наличие на нарушение на чл. 52, ал. 4 ЗАНН, както и неспазване на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. На второ място, се изтъкват и нарушения на процесуалните правила, при постановяване на обжалваното съдебно решение – не са извършени действия за преценка на възраженията и доказателствата, както и разселване на спорните обстоятелства при застрахованото лице по полицата. Подробни съображения са развити в представените писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М. К., оспорва жалбата.

Представителят на СГП, прокурор Костов, счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 30.12.2010 г. по електронен път касаторът е изпратил в КФН справка за сключени застрахователни договори, където е била включена и комбинирана застрахователна полица № 05-5-1000701306J от 23.12.2010 г. Според административно-наказващия орган, по копие, представено от застрахователя е имало белези на преправяне. След изискване и представяне от страна на застрахованото лице на неговия екземпляр от застрахователната полица е прието, че датата на сключване е 27.12.2010 г. По тези съображения е прието, че застрахователят е представил в КФН невярна информация, което е неизпълнение на негово законово задължение и основание за ангажиране на наказателната му отговорност.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-245/17.03.2011 г., връчен на упълномощено от дружеството лице. В законоустановения срок е депозирано писмено възражение срещу акта.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП в цялост.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение, касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено на 22.08.2012 г. от пълномощника на дружеството. Жалбата е подадена чрез СРС на 03.09.2012 г. (вх. № 38037), т.е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Настоящият състав на АССГ не споделя изводите на първоинстанционния съд. Законът не е дал легално определение за „информация” или „невярна информация”. В чл. 59 КЗ е разпределено задължение за застрахователите и презастрахователите за създаване и поддържане на информационна система за изключително широк кръг факти и документи. Финансовият надзор, който осъществява КФН, включва дейността на застрахователите, презастрахователите, застрахователните брокери и застрахователните агенти, съгласно Кодекса за застраховането и на здравноосигурителните дружества, съгласно Закона за здравното осигуряване. Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 2 ЗКФН, по аргумент от правомощията на Дирекция „Застрахователен надзор” по чл. 57, т. 1 от Правилника за устройството и дейността на КФН, съдът приема, че осъществяването на надзор и проверки на място се отнася до спазването на всяка една от разпоредбите на Кодекса за застраховането. В случая, самата санкционна норма на чл. 317, ал. 1 КЗ визираща наказуемото поведение - предоставяне на невярна информация. Съгласно Тълковния речник на българския език тълкуването, дадено на понятието „информацията” е „Съобщение, сведение за нещо; осведомяване. Сведения, възприемани и предавани от човек”, т.е. информацията винаги предполага отразяване на някакви данни от обективната действителност. В конкретния случай данните от обективната действителност не са комплицирани и сложни. В съдържащия се при застрахователя екземпляр от застрахователен договор № 05-5-1000701306J от 23.12.2010 г. има поправка на датата на сключване, тъй като съдържа две покриващи се числа „23” и „27”. Другият екземпляр от същия договор е с дата на сключване 27.12.2010 г. Така при упражняване на надзорните си правомощия, чрез изискване на документи, КФН е установила разминаване между посочената от ЗК [фирма] дата на сключване на договора (23.12.2010 г.) и действителната дата на сключването му. Следва да се посочи, че застрахователят не е посочил конкретна дата на сключване на договора № 05-5-1000701306J, а е предоставило копие от договори. При прегледа на тези копия КФН е констатирила „поправка” на датата на сключване на договора, но това обстоятелство не е равнозначно на предоставяне на невярна информация. Не е ясно, коя е вярната информация - не е изследвано, кога е сключен процесният застрахователен договор и защо се приема, че ЗК [фирма] е посочила дата на сключване „23.12.2010 г.”, а не дата на сключване „27.12.2010 г.”, след като двете цифри са положени една върху друга. Предвид сравнителното тълкуване на санкционните разпоредби на чл. 317, ал. 1 и чл. 317а, ал. 4 КЗ, законодателят е уредил случаи на предоставяне на невярна информация, непълен или неточен запис на информация. Поправката на датата на частен документ, без данни страните, които са го сключили, да не са постигнали съгласие относно съществените му елементи (вкл. дата на сключване) не прави договора недействителен. Т.е. в конкретния случай е налице валидно и действително сключен застрахователен договор № 05-5-1000701306J. Наличието на поправка в екземпляра, съдържащ се при застрахователя, не съставлява „невярна информация”, по смисъла на чл. 317, ал. 1 КЗ, тъй като самият застраховател не е предоставил данни относно датата на сключване на договора. В конкретния случай не е установено, каква информация е предоставил застрахователя по чл. 294 КЗ, поради което констатираната „очевидна поправка на реквизит на договора” или „разминаване между посочената от застрахователя и застрахования

дата на сключване на договора” не може да се санкционира като „предоставяне на невярна информация”, по смисъла на чл. 317, ал. 1 КЗ.

Като не е съобразил посоченото, първоинстанционният съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като по същество се отмени и оспореното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 АПК, Административен съд София – град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16.07.2012 г., постановено по НАХД № 24770/2011г. на Софийски районен съд, НО, 21 – ви състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № Р-10-965/09.09.2011 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на [фирма], на основание чл. 320, ал. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ), е наложено административно наказание - „имуществена санкция” в размер на 20 000 лева, за нарушение по чл. 317, ал. 3 КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.